

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵּר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדָּשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

פְּרִשְׁת בְּהַעֲלוֹתָהּ

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ מִל וְנִחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של לי חלקים

כרך י"ט - חלק י"ט

קונטרס 559

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעייה"ק בית שמש תובב"א

ט) מטרת מפעל הזהר העולמי

בסיעתא דשמיא.

"מפעל הזהר העולמי" הוקם לאור הקריאה של רבני ירושלים משנת תרפ"א, שמהדהדת באזנינו עד עצם היום הזה, וזה לשונו זצ"ל: "כי למוד הזהר הוא מעורר הרחמים ונשמתו של משיח ויתגלה ויבנה המקדש וישאל לבטח... נתעוררנו ליסד למוד הזהר בארץ ובחוץ לארץ... וילמדו הזהר והתקונים אלף פעמים בסוד האלף לך שלמה. ולכן אנו קוראים לכם אחינו חכמים, רבנים, סוחרים, בעלי בתים, בעלי מלאכה, חזקו ואמצו לקחת חלק עמנו, והחלש יאמר גבור אני. זכו והתחברו בחברה הזאת וכל אחד יחטף חלק מהזהר ובשעת הפנאי ובין הדבקים ילמד איזה עלין כפי הסדר אשר יתנו לכם הגבאים והמנהלים בין בארץ בין בחוץ לארץ, אשריכם ישראל, דעו מי מטהר אתכם אביכם שבשמים, דעו כל מלה ומלה נעשית אלף אלפין ורבי רבון עולמות עליונים בשמים כנזכר בהקדמת אור החמה".

עד כאן לשון קדשו.

וכן בשנת תרס"ב כשרצו לעורר רחמי שמים ולבטל כל גזרות קשות השם ישמרנו, וזה לשונו: "כמו כן יש להתחזק בדברי קדשו של התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א, המבטיח שבזכות הקריאה בספר הזהר הקדוש נצא מן הגלות ברחמים, (אף ללא הבנה כלל כידוע מדברי רבותינו) וכדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק. לכן כל אחד ואחד ישתדל מדי יום לקרא מספר דפים בספר הזהר הקדוש להצלחת כלל ישראל ולקרוב הגאולה. עוד יש לעורר על ענין נשגב ונעלה אשר בכחו לבטל כל גזרות קשות מעם ישראל ולבטל המנות והמגפות והגזרות, וישאל ישכן לבטח (וכמו שהובא המעשה ברב אחא בזהר פרשת וירא דף ק' ע"א ע"ב). עכל"ק.

על כן התארגנו בסיעתא דשמיא חבורת עובדי השם העוסקים לשם שמים ולזכוי הרבים, כדברי הרמח"ל: "רק תהיה בו הפונה שלמה לגמרי לתקון השכינה הקדושה ולתקון כלל ישראל". כדי שכל יהודי יהא דבוק בתורת רשב"י, עובדים חברי "מפעל הזהר העולמי", מפיצים את הזהר

הַקְדָּמָה לְזוּהַר תַּתְק"ס חֲלָקִים - מִבְּצַע "יַחַד כָּל יִשְׂרָאֵל"

יִשְׂרָאֵל ה'קְדוּשִׁים וְהַטְהוּרִים ה'מָה בְּלוּלִים כָּל שָׁשִׁים רְבּוּא נְשָׁמוֹת בְּתוֹךְ סֵפֶר הַזוּהַר"ק, בְּדַבְּרָתָב רַבֵּינוּ הַקְדוֹשׁ הַרְמַח"ל זִי"ע בְּאַגְרוֹתָיו. וְלִכֵּן כָּל אֶחָד יִטְמִין עַצְמוֹ בְּסֵפֶר הַזוּהַר הַק' בְּמִיחָד בְּדוֹרְנוּ דְרָא בְּתַרְאָה וְדוֹר אַחֲרוֹן. וְיִזְהַר (זַהַר חֲלָק ג') דָּף קנ"ג: בְּרַעֲיָא מְהֵימְנָא כְּתַב דְּהוּא "תִּיבַת נַח" שְׁמַצִּיל מִפְּנֵי הַמְּבּוּל הַנּוֹרָא. וְלִזוּהַ תַּתְקַן הַרְמַח"ל זִי"ע דִּיקְבְּצוּ אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל לְלַמּוֹד זוּהַר"ק וּבְזוּהַ יִתְבַּטְּלוּ כָּל הַגְּזֵרוֹת - וְיִצְמַחוּ הַיְשׁוּעוֹת בְּצִמְחַת קַרְן דְּדוֹד בְּמַהֲרָה. (וְעַיֵן בְּסֵפֶר זְכוּתָא דְרַשְׁבִּי).

כְּתַב בְּשַׁדֵּי חֲמוּד (מַעֲרַכַת מ' סוּף בְּלָל קצ"ח) וז"ל: מִצְוָה שְׁעוֹשִׁים אוֹתָהּ הַרְבֵּה בְּנֵי אָדָם בְּשִׁתְפוּת, כָּל אֶחָד נוֹטֵל שְׂכָר כְּאִילוּ עֲשָׂאָה כּוֹלָה לְבָדוּ, וּמִטַּעַם זֶה נוֹהֲגִים כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת חִבּוּרַת ש"ס וּמְחַלְקִים הַש"ס בֵּין כְּמָה בְּנֵי אָדָם, שְׁכָל אֶחָד לּוֹקַח מִסְכַּת אַחַת, וְעוֹשִׂים סִיּוּם פַּעַם אַחַת בְּשָׁנָה, וְכֵן חִבּוּרוֹת שְׁחַלְקוּ בִּינֵיהֶם לְלַמּוֹד סֵדֶר מְשֻׁנִּיּוֹת, וְשׁוֹרַת הַדִּין נוֹתֵנַת שִׁטּוֹל כָּל אֶחָד וְאֶחָד שְׂכָר כְּאִילוּ לַמּוֹד הַש"ס כּוֹלוּ, עַב"ל. - שְׁמַחַת סִיּוּם סֵפֶר הַזֶּה: הַרְבֵּי רַבִּי בְּרוּךְ נֶכַד הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זִיע"א, נִהַג בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה בַּיּוֹם ל"ג בְּעַמּוֹר לַעֲשׂוֹת סִיּוּם סִפְרֵי הַזֶּהר הַקְדוֹשׁ, וְאַחַר הַסִּיּוּם לְקַח הַסֵּפֶר הַזֶּהר בְּיַדֵּי קְדוּשָׁה וְרַקֵּד כְּמָה שְׁעוֹת, וְאַחֲרֵי רְקוּדִין דְּקְדוּשָׁה מְשַׁמַּחַת הַיּוֹם וּמְשַׁמַּחַת הַתּוֹרָה נֶשֶׁק בְּפִי קְדוּשָׁה אֶת סֵפֶר הַזֶּהר וְאָמַר בְּזוּהַ הַלְשׁוֹן, "אֵיךְ קָעַן דִּיךְ, אֲוֹן דּוּ קַעֲנִסְט מִיךְ" [פִּירוּשׁ: אֲנִי מִפְּכִיר אוֹתְךָ, וְאַתָּה מִפְּכִיר אוֹתִי]. (טַעֲמֵי הַמְּנַהֲגִים).

קְרִיאַת גְּדוּלֵי יְרוּשָׁלַיִם בְּשֵׁנַת תַּרפ"א: מַעֲלַת לַמּוֹד הַזֶּהר הַקְדוֹשׁ אֲשֶׁר הוּא מְבַטֵּל כָּל מִינֵי פְרַעֲנִיּוֹת וְגִזְרוֹת קְשׁוֹת וְרַעוֹת וּמוֹתָנָא וְחִרְבָּא וּבְזוּהַ מַעֲלָמָא... לְשַׁקֵּד עַל לַמּוֹד הַזֶּהר לְגַמֵּר בְּאַרְץ וּבְחוּצָהּ לְאַרְץ אֶלֶף סִיּוּמִים... וּבְרוּר כִּי גַם אֲנִשֵּׁי חוּץ לְאַרְץ יַעֲלֶה הַלַּמּוֹד שְׁלָהֶם עִם אֲנִשֵּׁי עִיר הַקְדוֹשׁ בְּמִסְלַת בֵּית קְדוֹשׁ הַקְדוֹשִׁים בְּסוּד כָּל יִשְׂרָאֵל עַרְבִים זֶה בְּזוּהַ, וְנִכְנַס לְשָׁנָה חֲדָשָׁה שְׁנַת גְּאֻלָּה וְיִשׁוּעָה בְּרַחֲמִים עַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ... סִיּוּם זַהַר לְעַלּוּי מִזֵּל עִם יִשְׂרָאֵל וּלְבַטֵּל כָּל הַצָּרִים אוֹתָם עֲלִיּוֹנִים וְתַחַתּוֹנִים, וְיַפֵּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ וְיַקְלֵק מַחֲשָׁבוֹתָם וְלֹא תַעֲשִׂינָה יְדֵיהֶם תּוֹשִׁיָה, וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכֵּן לְבִטָּח וְנִרְאָה בְּנַחֲמַת צִיּוֹן, וּבְמַהֲרָה יִתְקַיֵּים "וְיִקְרָאתֶם דְּרוֹר בְּאַרְץ אֲבִיךָ".

הַלּוּמִדִּים בְּחִבּוּרָה - כָּל אֶחָד כְּמָה דְקוֹת וּמְשַׁתְּתָפִים וּמְתַאֲחָדִים בְּרַצוֹנָם, עוֹלָה לָהֶם לְכוֹלָם שְׁלַמְדוּ כָּל הַזוּהַר"ק, וְכַף נוֹכַל בְּשִׁבַע דְקוֹת לַעֲשׂוֹת סִיּוּמֵי זוּהַר לְאַלְפִים, וְיִתְקַיֵּים בְּנוּ דְבְרֵי הַנְּבִיאֵי יִשְׁעִיָה (פֶּרֶק ס' כ"ב) "הַקְטֵן יְהִיָה לְאַלְף" שְׁאֲפִילוּ בְּדוֹרְנוּ הַנְּמוּךְ - יוֹכַל לְהַחֲשֵׁב לְשֵׁר הָאֶלֶף, שְׁסִים כָּל הַזוּהַר"ק, וּבְפִלָּא יוֹעֵץ (עַרְף רַבִּים) כְּתַב: וּכְמָה מַעֲלוֹת טוֹבוֹת לְתוֹרָה דְרַבִּים וְתַפְלָה דְרַבִּים וְכָל מִצְוָה הַנְּעִשִׂית בְּרַבִּים, הִנֵּה כִּי בֵן רַאוּי לְכָל אָדָם לְהַתְחַבֵּר עִם יְרֵאֵי ה' וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ וְלִקְיִים מְאָמֶר דְּדוֹד הַמְּלָךְ ע"ה (תְּהִלִּים קי"ט ס"ג) "חֲבֵר אֲנִי לְכָל אֲשֶׁר יִרְאוּךָ". עַב"ל.

עַל סִיּוּם "כָּל סֵפֶר הַזֶּהר" בְּגִירְסָא מְצִינוּ מְנַהֵג יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת אֲזוּ סַעֲדַת מִצְוָה וּלְפַטֵּר בְּכוּרִים מִתַּעֲנִית בְּעַרְב פֶּסַח. (סֵפֶר דְרָף אר"ץ מְנַהֵגֵי יְהוּדֵי אֲרַם צוּבָה חֲלָק א' עַמּוּד כ"ז). (וְעַיֵן בְּשׁוֹרַת פְּרַחֵי כְּהוּנָה חֲלָק אר"ח ס' י"ג)... וּמִמִּילָא כָּל שְׁכָן בְּלַמּוֹד הַזוּהַר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזה שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מכדילים בינינו לביניך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח ניחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד בן יי בוא ו"ן בן יי ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) כי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזוהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואת...] [ישועת...] [לבנים...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים...] אמן סלה.

באלפי עתקים, והדפיסו כֶּבֶר מעל 250,000 ספרים וגליונות קדש לחזוק למוד הזֶהַר במטרה להאיר באור יקרות גדל המעלה של לומדי הזֶהַר הקדוש בקדושה ובטהרה.

היות שָׁכָר, באנו לעודדם ולחזקם בעבודת הקדש להפצת הזֶהַר על פְּנֵי כָּל קצוות תבל, שִׁיזְכוּ לְחַלְקָם בִּיעָקֵב וְלִהְפִּיצֵם בְּיִשְׂרָאֵל, וְלַעֲסֹק בְּמִלְאֲכַת הַקִּדְּשׁ לְשֵׁם שְׁמַיִם שְׁלֵא עַל מְנַת לְקַבֵּל פָּרֶס. יִמְשִׁיכוּ לְהַאִיר אֶלְפֵי בְּתִים בְּיִשְׂרָאֵל בְּאוּרוֹ שֶׁל הַרְשָׁב"י וְלִיסֵד עוֹד שְׁעוּרִים בְּלִמּוֹד הַרְשָׁב"י. [בחדש אלו תשס"ט התקיימו 183 שעורים, ובחדש שבט תש"ע הגענו ל-1300 שעורים].

ונבקש מכל אחינו בני ישראל לקח חבל בזכות הרבים הגדול הזה, ולעודדם ולחזקם ולסעדם בכל דאפשר, הן בגוף הן בממון למפעל הקדוש הזה, שימשיך וישגשג לתפארת כל בית ישראל, ובודאי מגן הוא על דורנו להנצל מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה, כידוע מדברי הרשב"י.

ברכה מיחדת ל-420 מתנדבים עובדי השם, העוסקים בזכוי הרבים לשם שמים, שִׁיזְכוּ לְחַיְנָא וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי וּבְנֵי וְחַיֵּי אַרְיֵכִי וּמְזוּנֵי רוּיַחֵי וְסִיעֵתָא דְשְׁמַיָּא.

אברהם ווייס חבר ועד



הקדוש ברוך הוא, והוא לא שורה בה עד שמתלבנת באש הגבורה, שכתוב (ירמיהכג) הלא כה דברי כאש נאם ה'. ובאש זו, אם ברזל הוא - מתפוצץ, ואם אבן הוא - נמוח.

ובימיו, ששם תורה שבכתב, שהיא מים - (ויקרא יב) וטהרה מקור דמיה, ונטהר בה מצרע, וטמא מת, וזב, וטמא בכל מיני שרץ. זהו שכתוב (יחזקאל לו) וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם וגו'.

בעמוד האמצעי כלי מתניחת בכעלה, שהיא אשה, אחר שמתקדשת בשמאל ונטהרת במי מקוה בימין, ואומרים על כלי פסח: כלים שנסתמשו בהם בצונן, מטבילים בצונן והם טהורים. אותן נשמות שהן מצד הרחמים, והן רחמנים, בעלי חן וחסד, לא צריכים להטהר במים פושרים כבינוניים. כל שכן בחמי חמים, שבהם נטהרים רשעים גמורים שמתחממים עצמם באש יצר הרע, ועליהם נאמר (במדבר לא) כל דבר אשר יבא באש, בגלל שזהמתם רבה. אבל צדיקים גמורים בצונן, שעליהם נאמר, כל המשים רוח בין הדבקים מצננין לו גיהנם.

ואם נשמות חמירות, שהם ככלי חרס - שבידתן זוהי טהרתן, כמו שנאמר נשברו, נטהרו, וסוד הדבר - (תהלים נא) זבחי אלהים רוח נשברה וגו'. אבל אותם שמשתדלים בתורה שבכתב ובתורה שבעל פה, שהם אש ומים, ואותם שמשתדלים בסודות התורה, שהיא אור,

שכתוב בה (משלי ו) ותורה אור, הם נטהרים בה. ועוד בפרק הרואה: תמו עונותיו. זהו שכתוב (איכה ד) תם עונך בת ציון.

דגבורה איהו שורף. דנשמתא איהו מאנא דקודשא בריך הוא, ואיהו לא שרי בה, עד דאתלבנת באשא דגבורה, דכתוב, (ירמיהכג) הלא כה דברי כאש נאם י'. ובהאי אשא, אם ברזל הוא מתפוצץ, ואם אבן הוא נמוח.

ובימינא (נ"א ובמא) דתמן תורה שבכתב, דאיהי מים, (ויקרא יב) וטהרה ממקור דמיה, ואתדפי בה מצרע, וטמא מת, וזב וטמא בכל מיני שרץ. (דף קנ"ג ע"ב) הלא הוא דכתוב, (יחזקאל לג) וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם וגו'.

בעמודא דאמצעייתא מאנא אתיחדת בכעלה, דאיהי אתתא, בחר דאתקדשת בשמאלא, ואתדפאת במי מקוה בימינא, ואומרים על מאני דפסחא, כלים שנסתמשו בהן בצונן, מטבילין בצונן, והן טהורים. אינון נשמתין דאינון מסטרא דרחמי, ואינון רחמנים, מארי חנא וחסדא, לא צריכין לאדפאה במים פושרים כבינוניים. כל שכן בחמי חמיו, דבהון מתדכין רשעים גמורים, דמתחמין גרמיהו באשא דיצר הרע. ועליהו אתמר, כל דבר אשר יבא באש. בגין דזהמא דלהון נפישא. אבל צדיקים גמורים בצונן. דעליהו אתמר, כל המשים ריוח בין הדבקים, מצננין ליה גיהנם.

ואי נשמתין חמריים, דאינון כמאני חרס, שבידתן זו היא טהרתן. כמה דאת אמר נשברו, נטהרו. ורזא דמלה, (תהלים נא) זבחי אלהים רוח נשברה וגו'. אבל אינון דמשתדלין באורייתא דבכתב ובאורייתא דבעל פה, דאינון אש ומים, ואינון דמשתדלין ברזי דאורייתא, דאיהו אור, דכתוב בה, (משלי ו) ותורה אור, באורייתא אינון מתדכין בה.

ועוד בפרק הרואה, הרואה תמרים בחלום, תמו עונותיו. הלא הוא דכתוב, (איכה ד) תם עונך בת ציון. בגין

ועוד בפרק הרואה: הרואה תמרים בחלום, תמו עונותיו. תמו עונותיו. זהו שכתוב (איכה ד) תם עונך בת ציון.

דְתַמְרִים, בִּיהַ תַּם, דְרַגְא דְיַעֲקֹב, דְאַתְמַר בִּיהַ, (בראשית כה) וְיַעֲקֹב אִישׁ תַּם. חוּבִין תְּמִים, וְעַל דָּא תְּמִים: תַּמְן תַּ"ם, וְתַמְן מִ"ר.

מְשׁוּם שְׁתַּמְרִים, בּוֹ תַּם, דְרַגְתַּ יַעֲקֹב, שְׁנַאֲמַר בּוֹ (בראשית כה) וְיַעֲקֹב אִישׁ תַּם. עֲבֵרוֹת מְרוֹת, וְעַל כֵּן תְּמִים - שְׁם תַּ"ם, וְשֵׁם מִ"ר.

הֲבֵא רְמִיזו, וּמִתְקוֹ הַמִּים. הֲדָא הוּא דְכְתִיב, (שמות טו) וַיִּזְרְהוּ יְיָ עַץ וּמִתְקוֹ הַמִּים. מִהֲבֵא, מָאן דְאַשְׁתַּדֵּל בְּאוּרִייתָא, דְאִיהוּ עֵץ. חוּבִין דִּלְיָה, דְאַתְמַר בְּהוּן (שמות א) וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם בַּעֲבוּדָה קָשָׁה, קִדְשָׁא בְרִיף הוּא מַחִיל לֵיהַ, וַיִּתְחַזְרוּן מִתִּיקוּן.

כָּאן רְמִיזו, וּמִתְקוֹ הַמִּים. זְהוּ שְׁכֵתוֹב (שמות טו) וַיִּזְרְהוּ ה' עֵץ, וּמִתְקוֹ הַמִּים. מִכָּאן, מִי שְׁמַשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה שְׁהִיא עֵץ, עוֹנוּתִיו, שְׁנַאֲמַר בְּהוּן (שם א) וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם בַּעֲבוּדָה קָשָׁה, הַקְדוּשׁ בְּרִיף הוּא מוֹחֵל לוֹ, וַיִּחְזְרוּ מִתּוֹקִים.

דְיוֹמִין יִיתוּן, דְיַתְקִינִים בְּהוּ כַּמְפַקְנֵי דְמַצְרַיִם, דְאַתְמַר בִּיהַ (שמות א) וַיִּמַּת יוֹסֵף וְכָל אָחָיו וְכָל הַדּוֹר הַהוּא. וּבְגֻלוֹתָא בְּתַרְאָה, לִית מִיתָה אֱלָא עוֹנֵי דְעֵנִי חָשׁוּב כַּמַּת. לְקַיִם בְּהוּן (צפניה ג) וְהִשְׁאֲרֵתִי בְךָ עַם עֲנִי וְדָל וְחָסוּ בְשֵׁם יְיָ. לְאַתְקִימָא בְּהוּן (שמואל ב כב) וְאֵת עַם עֲנִי תוֹשִׁיעַ. וְאֵלִין עֲתִירִים דְיִשְׁתַּאֲרוּן בְּהוּן יַתְקִינִים בְּהוּן, (שמות ה) נִרְפִּים אַתֶּם נִרְפִּים. נִרְפִּים הֵם בְּאוּרִייתָא. נִרְפִּים הֵם, לְמַעַבְדַּ טִּיבו עִם מְאִרֵי תּוֹרָה. וְאַנְשֵי חֵיל הַמְּסוֹכְבִים מְעִיר לְעִיר וְלֹא יַחֲוֹנְנוּ.

שְׂבִיבֵי יָמִים שְׂיַתְקִים בְּהֵם כִּי צִיאַת מִצְרַיִם, שְׁנַאֲמַר בְּהַ (שם) וַיִּמַּת יוֹסֵף וְכָל אָחָיו וְכָל הַדּוֹר הַהוּא. וּבְגֻלוֹת הָאֲחֵרוֹנָה אֵין מִיתָה, אֱלָא עֲנִי, שְׁעֵנִי חָשׁוּב כַּמַּת, לְקַיִם בְּהֵם (צפניה ג) וְהִשְׁאֲרֵתִי בְךָ עֵץ עֲנִי וְדָל וְחָסוּ בְשֵׁם ה'. לְהַתְקִים בְּהֵם (שמואל ב-ב כב) וְאֵת עַם עֲנִי תוֹשִׁיעַ. וְעֲשִׂירִים אֱלוֹ שְׂיַשְׂאָרוּ בְּהֵם, יַתְקִינִים בְּהֵם (שמות ה) נִרְפִּים אַתֶּם נִרְפִּים. נִרְפִּים הֵם בַּתּוֹרָה, נִרְפִּים הֵם לְעֲשׂוֹת טוֹבוֹת עִם פְּעֻלַּת תּוֹרָה וְאַנְשֵי חֵיל הַמְּסוֹכְבִים מְעִיר לְעִיר וְלֹא יַחֲוֹנְנוּ.

וְנִרְפִּים הֵם בְּכוּבַד הַמַּס, דְאִי תִימָא כְּבַדִּין אֵינוּן בְּכוּבַד הַמַּס, וְלֹא עֲבַדִּין טִיבו, בְּגִין דָּא תַּכְפַּד הַעֲבוּדָה עַל הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲשׂוּ בְהַ, דְכוּבַד הַמַּס עֲלֵיהוּ, וְאֵל יַשְׁעוּ בְּדַבְרֵי שְׁקַר, דְאֵינוּן מְשַׁקְרִין וְאַמְרִין דְכוּבַד הַמַּס עֲלֵיהוּ, וּבְגִין דָּא לֹא יַעֲבֹדוּן טִיבו. אֵינוּן מְשַׁקְרוּן בְּמַלּוּלֵיהוּ, וְאַמְרִין דְמַהֲפֹכַד דְתַכְפַּד עֲלֵיהוּ, תַּבְּנִין אֵין נַתָּן, מְמוֹנָא דְשַׁקְרָא, דְכִיָּה טוֹעִין (ס"א שְׁעוּי) לְקוּדְשָׁא בְרִיף הוּא וּבְגִין דְלֹא יַשְׁעוּן בִּיהַ, וְלֹא חָסוּ בְשֵׁם יְיָ, אֵין נַתָּן לְעַבְדֵּיהַ. וְאֵלִין דְאִית לוֹן, טְמִיר וְגִנְזוּ מְמוֹנָא מְלָגו, דְאִיהוּ תוֹכָן, כְּגוֹן תוֹף הָאוּצֵר וְתִיבָה, אַתְקִינִים בְּהוּ וְתוֹכָן לְבָנִים תַּתְּנוּ. וְדָא כְּסָפִים לְבָנִים, דִּיהוּן בְּהוּא דְרָא.

וְנִרְפִּים הֵם כַּכְּבַד הַמַּס. שְׂאֵם תֵּאמַר, כְּבָדִים הֵם כַּכְּבַד הַמַּס וְלֹא עוֹשִׂים טוֹבוֹת - בְּגִלְלַל זְה (שם) תַּכְפַּד הַעֲבוּדָה עַל הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲשׂוּ בְהַ, שְׁכַבְדַּ הַמַּס עֲלֵיהֶם, וְאֵל יַשְׁעוּ בְּדַבְרֵי שְׁקַר, שְׁהֵם מְשַׁקְרִים וְאוֹמְרִים שְׁכַבְדַּ הַמַּס עֲלֵיהֶם, וּמְשׁוּם זְה לֹא יַעֲשׂוּ טוֹבוֹת. הֵם מְשַׁקְרִים בְּדַבְרֵיהֶם, וְאוֹמְרִים שְׁמַהֲכַבְדַּ שְׁתַּכְפַּד עֲלֵיהֶם, תַּבְּנִין אֵין נַתָּן. מְמוֹן הַשְׁקַר שְׂבוֹ טוֹעִים לְקְדוּשַׁת בְּרִיף-הוּא. (מדברים)

בְּהוּא זְמָנָא (שמות טו) שְׁם שֵׁם לוֹ חוֹק וּמִשְׁפָּט, וְאֵינוּן וּמְשׁוּם שְׂלֵא מְדַבְרִים בּוֹ וְלֹא חָסוּ בְשֵׁם ה', אֵין נַתָּן לְעַבְדֵּיהַ. וְאַתְּהָ שְׂיַשׁ לְהֵם נִסְתֵּר וְגִנְזוּ הַמְּמוֹן מְבַפְּנִים, שְׁהוּא תַּכְּן, כְּמוֹ תוֹף הָאוּצֵר וְתִבָּה, מִתְקִינִים בְּהֵם וְתַכְּן לְבָנִים תַּתְּנוּ. וְזֶה כְּסָפִים לְבָנִים שְׂהִיָּו בְּאוֹתוֹ דוֹר. בְּאוֹתוֹ זְמַן, (שמות טו) שְׁם שֵׁם לוֹ חֶק וּמִשְׁפָּט, וְהֵם פְּעֻלַּת מְשֻׁנָּה. גַּם כָּאן וַיִּכְאוּ מְרַתָּה, חוֹזֶרֶת

לָהֶם תּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה מִרָה
בְּדַחְקִים רַבִּים, בְּעֲנִיּוֹת, שְׁיִתְקִים
בָּהֶם (שם א) וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם
בְּעַבְדָּה קָשָׁה - זו קִשְׂיָא. בַּחֲמֵר
- זֶה קַל וְחֲמֵר. וּבְכַלְבַּיִם - זֶה
לְבוֹן הַלֵּכָה. וּבְכַל עַבְדָּה בְּשִׂדָּה
- זו בְּרִייתָא. אֵת כָּל עַבְדְּתֶם אֲשֶׁר
עַבְדוּ בָהֶם בְּפָרֶךְ - זֶה תִּיק"ו.

וְרִיעָה הַנְּאֻמָּן, שֵׁם הַתְּקִים בָּךְ,
שֵׁם שֵׁם לוֹ חֵק וּמִשְׁפָּט וְשֵׁם נִסְהוּ.
וּבְעֵץ הַדַּעַת הָיָה טוֹב וְרַע, שֶׁהוּא
אֶסוּר וְהַתֵּר, וּבְאֹתָם סוּדוֹת
שֶׁהַתְּגַלְּו עַל יְדֶךָ, וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם.
כְּמוֹ מֶלַח שֶׁמִּמְתִּיק אֶת הַבָּשָׂר,
כִּי יִמְתְּקוּ בְּסוּדוֹת שֶׁמִּתְגַּלְּים
עַל יְדֶךָ כָּל אוֹתָן קִשְׂיוֹת
וּמִחְלוקוֹת שֶׁל מַיִם מְרִירִים שֶׁל
תּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה, יִחְזְרוּ מִתּוֹקִים
מִי הַתּוֹרָה. וַיִּסְוִיךָ, בְּסוּדוֹת אֵלוֹ
שֶׁהַתְּגַלְּו עַל יְדֶךָ, יִהְיוּ לָךְ
מִתּוֹקִים, וַיִּחְזְרוּ לָךְ כָּל הַדַּחְקִים
שֶׁלָּךְ כְּחִלּוּמוֹת שֶׁעָבְרוּ. וְחַל"ח,
בַּהֲפוּךְ אוֹתִיוֹת - מַל"ח,
שֶׁמִּמְתִּיק אֶת הַבָּשָׂר. גַּם יִסּוּרִים
מִמְתְּקִים, כְּמוֹ שֶׁפָּרְשִׂינָה.

וְרִשְׁשֵׁיִם חוֹזְרִים יִסּוּרִים מֶלַח
סוּדוֹמִית, שֶׁמַּעֲוֹר אֶת הַעֲנִיִּים,
לְקַיֵּם בָּהֶם (אִיּוֹב י"א) וְעִינֵי רִשְׁשֵׁיִם
תִּכְלִינָה. וְהֵם עֲרַב רַב רִשְׁשֵׁיִם,
שִׁיתְקִים בָּהֶם בְּאוֹתוֹ זְמַן, (דְּנִיאל
י"ב) תִּבְרְרוּ וַיִּתְלַבְּנוּ וַיִּצְרְפוּ רַבִּים
וְהַרְשִׁיעוּ רִשְׁשֵׁיִם. יִתְלַבְּנוּ - אֵלֶּה
בְּעֲלֵי מִשְׁנֵה. וַיִּצְרְפוּ - הֵם זָרַע
קֹדֶשׁ שֶׁל שְׂאֵר הָעַם. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב
(זְכַרְיָה י"ג) וַיִּצְרַפְתִּים כְּצִרְף אֶת
הַכֶּסֶף. וְהַרְשִׁיעוּ רִשְׁשֵׁיִם - אֵלֶּה
עֲרַב רַב.

וְהַמְשַׁכְּלִים יְכִינּוּ (דְּנִיאל ש"ס) - אֵלוֹ
בְּעֲלֵי קַבְלָה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם (ש"ס)
וְהַמְשַׁכְּלִים יִזְהָרוּ כִּזְהַר הַקִּיעַ.
אֵלוֹ אוֹתָם שֶׁמִּשְׁתַּדְּלִים כִּזְהַר זֶה
שֶׁנֶּקְרָא סֹפֵר הַזֵּהָר, שֶׁהוּא כְּמוֹ

מֵאֲרֵי מִשְׁנֵה. אוֹף הֵכָא וַיְבֹאוּ מִרְתָּה, אֲתַהְדֵּר לִזְן אוֹרִייתָא
דְּבַעַל פֶּה, מִרָה בְּדַחְקִין סְגִיאיִן, בְּעֲנִיּוֹתָא, דִּיתְקִיִּים בְּהוּ,
(ש"ס א) וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם בְּעַבְדָּה קָשָׁה: זו קִשְׂיָא.
בַּחֲמֵר: דָּא קַל וְחֲמֵר. וּבְכַלְבַּיִם: דָּא לְבוֹן הַלֵּכָה. וּבְכַל
עַבְדָּה בְּשִׂדָּה: דָּא בְּרִייתָא. אֵת כָּל עַבְדְּתֶם אֲשֶׁר עַבְדוּ
בָּהֶם בְּפָרֶךְ: דָּא תִּיק"ו.

וְרִעָיָא מְהִימְנָא, תְּמָן אֲתְקִיִּים בָּךְ, שֵׁם שֵׁם לוֹ חֵק וּמִשְׁפָּט
וְשֵׁם נִסְהוּ. וּבַהֲאֵי עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, דְּאִיהוּ
אִיסוּר וְהִיתֵר. וּבְאִינוּן רִזִּין דְּאֲתַגְלִיִּין עַל יְדֶךָ, וַיִּמְתְּקוּ
הַמַּיִם. בְּמֶלַח דְּמִמְתְּקֵת בְּשָׂרָא, הִכִּי יִמְתְּקוּן בְּרִזְיָא
דְּאֲתַגְלִיִּין עַל יְדֶךָ, כָּל אִינוּן קוֹשְׁיִין וּמִחְלוקוֹת, דְּמִיִּין
מִרְזִין דְּאוֹרִייתָא דְּבַעַל פֶּה, אֲתַהְדֵּרוּ מִתִּיקָן מִי אוֹרִייתָא,
וַיִּסּוּרִין דִּילָךְ, בְּרִזִּין אֵלִין דְּאֲתַגְלִיִּין עַל יְדֶךָ, יִהְיוּ לָךְ
מִתִּיקִין, וַיִּהְדְּרוּ לָךְ כָּל דַּחְקִין דִּילָךְ, כְּחִלְמִין דְּעַבְרִין.
וְחַל"ם, בַּהֲפוּךְ אֲתוּוֹן מַל"ח. דְּמִמְתְּקֵת נֵת בְּשָׂרָא. אוֹף
יִסּוּרִין מִמְתְּקִים. כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ.

וְלִרְשֵׁיִם מִתַּהְדְּרִין יִסּוּרִין מֶלַח סוּדוֹמִית, דְּאִיהִי מַסְמָא
אֶת הַעֲנִיִּים, לְקַיֵּימָא בְּהוּ (אִיּוֹב י"א) וְעִינֵי רִשְׁשֵׁיִם
תִּכְלִינָה. וַאִינוּן (דף קנ"ג ע"ב) עֲרַב רַב רִשְׁשֵׁיִם, דִּיתְקִיִּים
בְּהוּ כְּהֵוּא זְמַנָּא, (דְּנִיאל י"ב) תִּבְרְרוּ וַיִּתְלַבְּנוּ וַיִּצְרְפוּ רַבִּים
וְהַרְשִׁיעוּ רִשְׁשֵׁיִם. יִתְלַבְּנוּ: אִינוּן מֵאֲרֵי מִשְׁנֵה. וַיִּצְרְפוּ:
אִינוּן זָרַע קֹדֶשׁ דְּשְׂאֵר עֲמָא. הָדָא הוּא דְּכַתִּיב, (זְכַרְיָה
י"ג) וַיִּצְרַפְתִּים כְּצִרְף אֶת הַכֶּסֶף. וְהַרְשִׁיעוּ רִשְׁשֵׁיִם, אִינוּן
עֲרַב רַב.

וְהַמְשַׁכְּלִים יְכִינּוּ, (דְּנִיאל י"ב) אִינוּן מֵאֲרֵי קַבְלָה, דְּאֲתַמֵּר
בְּהוּן (דְּנִיאל י"ב) וְהַמְשַׁכְּלִים יִזְהָרוּ כִּזְהַר
הַקִּיעַ. אֵלִין אִינוּן דְּקָא מִשְׁתַּדְּלִין כִּזְהַר דָּא, דְּאֲקָרִי סֹפֵר
הַזֵּהָר, דְּאִיהוּ כְּתִיבֵת נַח, דְּמִתְכַּנְּשִׁין בָּהּ שְׁנַיִם מְעִיר,
וְשָׁבַע מִמְלִכּוֹתָא. וְלִזְמַנִּין אַחַד מְעִיר, וּשְׁנַיִם מִמְשַׁפְּחָה.
דְּבַהוּן תְּקִיִּים (שְׁמוֹת א) כָּל הַבֵּן הַיְלֹוד הַיְאֹרָה תִּשְׁלִיכּוּהוּ.
וְדָא אוֹרָה דְּסַפְרָא דָּא, וְכֹלָא עַל סִיבָה דִּילָךְ.

תִּבְתַּת נַח שֶׁמִּתְכַּנְּסִים בָּהּ שְׁנַיִם מְעִיר וְשָׁבַע מִמְלִכּוֹת, וְלִפְעַמִּים אַחַד מְעִיר וּשְׁנַיִם מִמְשַׁפְּחָה, שֶׁבָּהֶם
תְּקִיִּים (שְׁמוֹת א) כָּל הַבֵּן הַיְלֹוד הַיְאֹרָה תִּשְׁלִיכּוּהוּ. וְזֶה אוֹרָה שֶׁל סֹפֵר זֶה, וְהַכֵּל עַל הַסֵּבָה שֶׁלָּךְ.

ומי גרם זה? עורב, שאתה תהיה באותו זמן כיונה, ששליח אחר שנקרא בשמך, כעורב שנשלח בתחלה ולא חזר בשליחות, שהשתדל בשקצים, שנאמר בהם עמי הארץ שקץ, בגלל מומם, ולא השתדל בשליחותו להחזיר צדיקים בתשובה, כאלו לא עשה שליחות רבונן.

וכך יתקיים סוד היונה שנכנס בעמקי תהום רבה, כך תכנס אתה בעמקי תהומי התורה. זהו שכתוב (יונה ב) ותשליכני מצולה בלבב ימים. ויהיו חכמה חסד נצח לימין, שבגללם אמר דוד (תהלים קיח) ימין ה' ושלש משמאל יתקשרו כאחד, שהם בינה גבורה הוד, ושלש דרגות שבאמצע - פתח תפארת יסוד - שאחוזות בימין ושמאל.

ומשום שראה אותך נביא מתקשר בשלש דרגות האמצע, פתח עליך פסוק זה, (ישעיה נב) הגה ישפיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד. ומשום שאתה תהיה אחוז בשני משיחים, אמר דוד על שלשה ימינים של משיח בן דוד, ימין ה' שלש פעמים. כנגד שלשה שמאלים שאחוז בהם משיח בן אפרים, אמר מצד אחד שמאל, גבורה, לא אמות. פי אחיה - מצד שמאל של הו"ד שלך, שנאמר בו ונתן ההוד למשה, נתן בך מצד בינה.

משום שבו היית חרב ויבש בכל, בגלל משיח בן אפרים, בתורתך, בנביאותך עליו, בגופך שסבלת פמה מיני יסורים כדי שהוא לא ימות, ובקשתי עליו רחמים, נאמר בו פי אחיה, מצד הבינה. ומשום זה לא אמות - מצד הגבורה. פי

אחיה - מצד הבינה, עץ החיים, שהתגברה עליו קריאת שמע של שחרית, וקושר אותו בקשר של תפלין בימין אברהם, שהוא שחרית.

ומאן גרים דא. עורב דאנת תהא כההוא זמנא, כיונה. דשליח אחרא דאקרי בשמך, כעורב דאשתלח בקדמיתא, ולא אתהדר בשליחותא, דאשתדל בשקצים, דאתמר בהון, עמי הארץ שקץ. בגין ממונא דלהון, ולא אשתדל בשליחותיה לאהדרא לצדיקייא בתיובתא. כאלו לא עביד שליחותא דמאריה.

וכך יתקיים רזא דיונה, דעאל בעמקין דתהומי ימא, הכי תיעול אנת בעמיקו דתהומי אורייתא, הדא הוא דכתיב, (יונה ב) ותשליכני מצולה בלבב ימים. ויהוון חכמה חסד נצח לימין. דבגייניהו אמר דוד, (תהלים קיח) ימין יי עושה חיל ימין יי רוממה ימין יי עושה חיל. ותלת משמאלא יתקשרון כחדא, דאינון בינה גבורה הוד. וג' דרגין דאמצעייתא, פתח תפארת יסוד, דאחידן בימינא ושמאלא.

וכגין דחזא לך נביא מתקשר בתלת דרגין דאמצעייתא, פתח עלך האי קרא, (ישעיה נב) הגה ישפיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד. וכגין דאנת תהא אחיד בתרין משיחין, אמר דוד על ג' ימינין דמשיח בן דוד, ימין יי תלת זמנין. לקביל ג' שמאלין, דאחיד בהן משיח בן אפרים, אמר מסטרא דחד שמאלא, גבורה, לא אמות. פי אחיה, מסטרא דשמאלא דהו"ד דילך, דאתמר ביה ונתן ההוד למשה. אתייהיב בך, מסטרא דבינה.

כגין דביה הוית אנת חרב ויבש בכלא, בגין משיח בן אפרים, באורייתך, בנביאותך עליה, בגופך דסבילת פמה מיני יסורין, בגין דלא ימות הוא. ובעית רחמי עליה. אתמר ביה פי אחיה, מסטרא דבינה. ובגין דא לא אמות, מסטרא דגבורה. פי אחיה מסטרא דבינה, אילנא דחיי, דאתגבר עליה קריאת שמע של שחרית, וקשיר ליה בקשורא דתפלין, בימינא דאברהם, דאיהו שחרית.

אחיה - מצד הבינה, עץ החיים, שהתגברה עליו קריאת שמע של שחרית, וקושר אותו בקשר של תפלין בימין אברהם, שהוא שחרית.

ואספר מעשי יה, מסטרא דהוד. יסור יסרני יה, חכמה ובינה, מימינא ומשמאלא, בתלת ימינין, ותלת שמאלין. ולמות לא נתנני, עמודא דאמצעימא, בג' דקליל פתח, וצדיק, ואיהו בן ז"ה. ומיד יקום ו' לה' בן ז"ה, בימינא ושמאלא, ברחמי ותחנוני, בכמה פיוסים לה ולבנהא, הךא הוא דכתיב, (עמוס ט) פיוס ההוא אקים את סכת דוד הנפלת. ובגין דא אמר נביא, (ירמיה לא) בככי יבאו ובתחנונים אובילם.

ואספר מעשי יה, מסטרא דהוד. יסור יסרני יה, חכמה ובינה, מימינא ומשמאלא, בתלת ימינין, ותלת שמאלין. ולמות לא נתנני, עמודא דאמצעימא, בג' דקליל פתח, וצדיק, ואיהו בן ז"ה. ומיד יקום ו' לה' בן ז"ה, בימינא ושמאלא, ברחמי ותחנוני, בכמה פיוסים לה ולבנהא, הךא הוא דכתיב, (עמוס ט) פיוס ההוא אקים את סכת דוד הנפלת. ובגין דא אמר נביא, (ירמיה לא) בככי יבאו ובתחנונים אובילם.

קם רעיא מהימנא, ונשיק ליה, ובריה ליה, ואמר ודאי שליחא דמארך אנת לגבן. פתחו תנאין ואמוראין ואמרו, רעיא מהימנא, אנת הוית ידע כל דא, ועל ידך היא אתגלייא, אבל בעגרה דילך, דאתמר בך (במדבר יב) והאיש משה ענו מאד, באלין אתרין דאנת מתבייש לאחזקא טיבו לגבך, מני קדשא בריך הוא לן, ולבוצינא קדישא, למחוי בידך ובפומך באלין אתרין. (ע"ב רעיא מחימנא).

קם רעיא מהימנא, ונשיק ליה, ובריה ליה, ואמר ודאי שליחא דמארך אנת לגבן. פתחו תנאין ואמוראין ואמרו, רעיא מהימנא, אנת הוית ידע כל דא, ועל ידך היא אתגלייא, אבל בעגרה דילך, דאתמר בך (במדבר יב) והאיש משה ענו מאד, באלין אתרין דאנת מתבייש לאחזקא טיבו לגבך, מני קדשא בריך הוא לן, ולבוצינא קדישא, למחוי בידך ובפומך באלין אתרין. (ע"ב רעיא מחימנא).

ובתחנונים אובילם. קם רועה הנאמן ונשק לו וברך אותו, ואמר, ודאי שליח רבונך אתה אלנינו. פתחו תנאים ואמוראים ואמרו, רועה הנאמן, אתה היית יודע כל זה, ועל ידך התגלתה, אבל בעגרה שלך, שנאמר בך (במדבר יב) והאיש משה ענו מאד, במקומות אלו שאתה מתבייש להחזיק טובה אליך, מנה הקדוש ברוך הוא אותנו ולמנורה הקדושה להיות בידך ובפיך במקומות אלו. (עד כאן רעיא מחימנא).

ובתחנונים אובילם. קם רועה הנאמן ונשק לו וברך אותו, ואמר, ודאי שליח רבונך אתה אלנינו. פתחו תנאים ואמוראים ואמרו, רועה הנאמן, אתה היית יודע כל זה, ועל ידך התגלתה, אבל בעגרה שלך, שנאמר בך (במדבר יב) והאיש משה ענו מאד, במקומות אלו שאתה מתבייש להחזיק טובה אליך, מנה הקדוש ברוך הוא אותנו ולמנורה הקדושה להיות בידך ובפיך במקומות אלו. (עד כאן רעיא מחימנא).

ובתחנונים אובילם. קם רועה הנאמן ונשק לו וברך אותו, ואמר, ודאי שליח רבונך אתה אלנינו. פתחו תנאים ואמוראים ואמרו, רועה הנאמן, אתה היית יודע כל זה, ועל ידך התגלתה, אבל בעגרה שלך, שנאמר בך (במדבר יב) והאיש משה ענו מאד, במקומות אלו שאתה מתבייש להחזיק טובה אליך, מנה הקדוש ברוך הוא אותנו ולמנורה הקדושה להיות בידך ובפיך במקומות אלו. (עד כאן רעיא מחימנא).

ובתחנונים אובילם. קם רועה הנאמן ונשק לו וברך אותו, ואמר, ודאי שליח רבונך אתה אלנינו. פתחו תנאים ואמוראים ואמרו, רועה הנאמן, אתה היית יודע כל זה, ועל ידך התגלתה, אבל בעגרה שלך, שנאמר בך (במדבר יב) והאיש משה ענו מאד, במקומות אלו שאתה מתבייש להחזיק טובה אליך, מנה הקדוש ברוך הוא אותנו ולמנורה הקדושה להיות בידך ובפיך במקומות אלו. (עד כאן רעיא מחימנא).

ואתו עץ המות מגן עליו, ומשום כך ונוסף עוד (כמו שנאמר). צדקתו עמדת לעד (תהלים קיא). מה זה עמדת לעד? עומדת על האדם לזמן לו קיום וחיים. כמו שהוא נתן לו חיים ועורר לגבי החיים, כך גם נותנים לו, ואלו שני אילנות (נותנים לו) עומדים עליו להצילו ולהוסיף לו חיים.

קרנו תרום בכבוד. בא ראה, העולם שאמרנו, אותה קרן תרום, ובמה? בכבוד שלמעלה, שאיש זה גרם לחברם באחד, ולרוקן ברכות למעלה ומטה.

רבי אבא אמר, בכל זמן שהמשכן מוקם במעשי בני אדם, אז אותו יום, יום של שמחת הכל, ושמן משחת קדש מתרוקן באותם גרות, ומאירים כלם. מי שגורם את זה, גורם לו (באותו עולם הבא) שייצאל בעולם הזה, ויהיו לו חיים בעולם הבא. זהו שכתוב (משלי יא) וצדקה תציל ממות, וכתוב (שם ד) וארח צדיקים כאור נגה הולך ואור עד נכון היום. עשה לך שתי חצוצרות כסף וגו'. רבי שמעון פתח, (יחזקאל א) ובלכת החיות ילכו האופנים אצלם ובהנשא החיות מעל הארץ ינשאו האופנים. ובלכת החיות, בראות שלמעלה היו הולכים. שאם תאמר שנה למעלה למעלה - לא. למטה. אלא כמו זה מלפני הפנים, וזה לאחר הפנים.

רוח מארבע רוחות בארבעה מדורים ובארבעה צדדים, בזיום שנבראו בהדור הפנים המאירות. בגלל זה פעין (נאשר) כמראה החיות, שהם ארבע זויות, דגלים פרושים, ארבעה גש"ר שו"ר אד"ם, שכולל כלם ארבעה

לעילא. ובר נש דגרים דא, בשעתא דאצטרין ליה, ההוא אילנא דחיי קאים עליה, וההוא אילנא דמותא אגין עלוי. ובגין כך ונוסף עוד.

(כמה דאת אמר)

צדקתו (דף קנ"ד ע"א) עמדת לעד. (תהלים קיב) מאי עמדת לעד. עומדת עליה דבר נש, לזמנא ליה קיומא וחיים, כמה דאיהו יהיב ליה חיים, ואתער לגבי חיון, הכי נמי יהיב ליה. ואינון תרי אילנין (הכין ליה) קיימין עליה לשיזבא ליה, ולאוספא ליה חיון.

קרנו תרום בכבוד, תא חזי עלמא דאמרן, ההוא קרן תרום. ובמה. בכבוד דלעילא, דהאי בר נש גרים לחברא לון פחדא, ולארכא ברכאן לעילא ותתא.

רבי אבא אמר, בכל זמנא דמשכנא אתקם בעובדיהון דבני נשא, פדין ההוא יומא, יומא דחדווה דכלא, ומשח רבות קדישא אתרק בהנהו בוצינין, ונהרין פלהו. מאן דגרים דא, גרים ליה (במהו עלמא דאתי) דישתזיב בהאי עלמא, ויהא ליה חיים בעלמא דאתי, דא הוא דכתיב, (משלי יא) וצדקה תציל ממות, וכתוב (משלי ד) וארח צדיקים כאור נגה הולך ואור עד נכון היום.

עשה לך שתי חצוצרות כסף וגו'. (במדבר י) רבי שמעון פתח, (יחזקאל א) ובלכת החיות ילכו האופנים אצלם ובהנשא החיות מעל הארץ ינשאו האופנים. ובלכת החיות, בקוץפירא דלעילא הוו אזלי. דאי תימא דהאי לעילא לעילא. לאו, לתתא. אלא כגוונא האי מקמי אנפין, והאי לבתר אנפין.

ויקא מארבע זיקין, בד' מדורין, ובד' סטרין, בזיוון דאתברון בקולמיטין דאנפין נהירין. בגין כך פעין (נאשר)

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופאר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראוי. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' סב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבודו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיד מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבַיּוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעַלְמֵי עָלְמָיָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וַיְשׁוּעָה וְנַחְמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִיץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוֹל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלָיו. וַיְחוּם וַיְחַמּוֹל עָלָיו. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצֵל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֲדָנָיו יִשְׁקֵהוּ. וַיִּצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִׂים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיִּלְוֵה אֱלֹו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַבֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תִּנּוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעֲרֵים
מַעֲשֵׂיהָ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוֹל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וַיְחַמּוֹל עָלֶיהָ. וַיִּלְוֵה אֱלִיָּה
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לא תשכח מפי זרעו

ספרי הזוהר בכל בית! 12.000
 ספרים, דרשות לשמועה,
 קבצים ותמונות ועוד...

בזכות החבור שלה,
 ספר הזוהר הקדוש
 יצאו בני ישראל
 מן הגלות
 ברחמים

"בהאי חבורא דילך
 דאיהו ספרי הזוהר
 יפקון ביה מן גלותא
 ברחמי"

"הוצרות הזוהר"
 תקליטור
 גרסה 1

מאגר
 ספרי הזוהר
 הקדוש
 הגדול
 בעולם!

מפעל
 הזוהר
 העולמי

נחל לכיש 24/8 - בית שמש
 054-843-6784
 "קול הזוהר"
 שיעורים באוהר היומי בטלפון
 0722-990044

על לשכפל ולקבץ לדרשות תורה ויראת שמים בעולם

קול הרשב"י
 שיעור בזוהר היומי
0722-990055

**קול
 הרשב"י**
 0722-990055

ניתן לשמוע שיעורים של הזוהר הקדוש
 בלשון הקודש בלשון קלה ונעימה.